

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7C/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820202537
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5820202537.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou, v právnej veci žalobkyne: G.. D. T., A.. XX.XX.XXXX, W. H.. T. XXXX/XX, S., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Michaela Pagáčiková, advokátka so sídlom Radlinského 47, Dolný Kubín, proti žalovanému: P. S., A..XX.XX.XXXX, W. H.. T. XXXX/XX, S., zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Ľubomír Kuboš, advokát so sídlom Bernolákova 18, Trstená, v konaní o zaplatenie 767,03 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Súd konanie v časti o zaplatenie 767,03 EUR **z a s t a v u j e .**

II/ Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 767,03 EUR od 15.06.2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III/ Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**

IV/ Súd návrh žalovaného na prerušenie konania zo dňa 01.11.2021 **z a m i e t a .**

V/ Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 80 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 19. 12. 2020 žalobkyňa žiadala, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť jej 767,03 Eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 19. 12. 2020 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40 Eur. Žalobu odôvodnila tým, že ona - žalobkyňa bola manželkou žalovaného, pričom ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 6P/61/2016-50 zo dňa 22. 11. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21. 12. 2016. Počas trvania manželstva strany sporu v pozícii solidárnych dlžníkov uzatvorili zmluvu o poskytnutí flexihypotéky reg. č. 001/179894/12-001/000 zo dňa 21. 5. 2012 s veriteľom VÚB banka a.s. Podľa úverovej zmluvy bol stranám sporu ako spoludlžníkom poskytnutý úver v celkovej výške 40 000 Eur, ktorý sa zaviazali splatiť spoločne a nerozdielne, spolu s úrokom 1,02% ročne, v pravidelných mesačných splátkach až do úplného splatenia úveru s príslušenstvom. Do rozvodu manželstva prebiehalo splácanie záväzkov z úverovej zmluvy viac-menej bezproblémovo. Vyporiadanie BSM po rozvode je predmetom konania Okresného súdu Námestovo sp. zn. 11C/10/2018. Po rozvode manželstva žalovaný bezdôvodne prestal uhrádzať splátky spoločného úveru. Spočiatku žalovaný na úhradu splátok úveru neprispieval vôbec a žalobkyňa platila všetky splátky v celom rozsahu. Na naliehanie žalobkyne, aby jej žalovaný začal prispievať na úhradu splátok úveru alikvotnou čiastkou v rozsahu 50% žalovaný súhlasil, že jej bude na účet posielat' alikvotnú časť jednotlivých splátok hypotéky v rozsahu 50% z každej uhradenej splátky. Žalovaný však svoju povinnosť prispievať na splácanie úveru rovným dielom riadne a včas neplní a na splácanie spoločného úveru prispieva žalobkyni len sporadicky

a od mesiaca február 2020 do mesiaca december 2020 na splácanie úveru neprispel vôbec. Splátky spoločného úveru vo výške 139,46 Eur mesačne tak od februára 2020 platí len žalobkyňa. Od februára 2020 do decembra 2020 žalobkyňa veriteľovi zaplatila 11 splátok úveru v celkovej sume 1 534,06 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný je solidárnym spoludlžníkom úveru, bolo je povinnosťou zaplatiť alikvotnú časť splátok úveru v rozsahu 50%, t.j. v sume 767,03 Eur. Žalobkyňa žalovaného vyzvala na zaplatenie alikvotnej časti splátok spoločného úveru, no žalovaný s ňou na túto tému odmieta komunikovať. Žalobkyňa si preto voči žalovanému uplatnila regresný nárok ako voči solidárnemu spoludlžníkovi. Je názoru, že regresný nárok vyplývajúci zo zmluvy o hypotekárnom úvere je obchodnoprávnym vzťahom vzniknutým po 1. 2. 2013, za ktorý prislúcha zákonný úrok z omeškania 9% a uplatnila si aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v obchodnoprávných vzťahoch vo výške 40 Eur.

2. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, založených v súdnom spise a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

3. Podľa § 511 Občianskeho zákonníka:

(1) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

(2) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

(3) Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

Podľa § 563 ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

4. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáha zaplatenia 767,03 Eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 19. 12. 2020 do zaplatenia a paušálnej náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40 Eur na tom skutkovom základe, že po rozvoze manželstva so žalovaným sama splácala splátky spoločného úveru za obdobie mesiacov február až december 2020, pričom v úverovej zmluve so žalovaným vystupujú ako solidárni spoludlžníci. Podaním zo dňa 10. 2. 2021 žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 767,03 Eur z dôvodu, že dňa 8. 2. 2021 jej žalovaný zaplatil 11 platieb po 69,73 Eur, spolu 767,03 Eur, označených ako splátky úveru za február 2020 - december 2020. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd konanie v časti o zaplatenie istiny 767,03 Eur zastavil, v súlade s ust. § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

5. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Bránil sa tým, že v konaní, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 11C/10/2018 je predmetom konania vyporiadanie BSM sporových strán, ktoré ešte nie

je právoplatne skončené. Vo vzťahu k nevyporiadanému BSM nevzniká žiadny regresný vzťah, t.j. vzťah medzi dlžníkom, ktorý splnil celý záväzok a ďalším dlžníkom. Zaujal názor, že aktuálne - v čase nevyporiadaného BSM, sa nemožno stotožniť so záverom, že žalobkyňa plnila dlh za žalovaného, ale naopak platí, že žalobkyňa (už) zo svojho výlučného majetku plnila stále spoločný bezpodielový dlh. K nároku uplatnenému v žalobe uviedol, že na základe vlastnej úvahy poskytol platby účelovo určené na plnenie jednej polovice splátok spoločného dlhu z úveru za obdobie mesiacov február až december 2020. Žalovaný namietal aj, že v konaní existuje prekážka litispendencie, pretože rovnaký nárok, aký si žalobkyňa uplatnila v tomto konaní, je aj predmetom konania o vyporiadanie BSM.

6. Podaním zo dňa 1. 11. 2021 žalovaný navrhol prerušiť konanie do skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 11C/10/2018 z dôvodu, že v tomto konaní sa vyporiadava BSM strán konania v širšom zmysle, teda aj spoločné záväzky strán konania. Podľa neho nie je žiadny právny dôvod na to, aby sa podiely žalobkyne a žalovaného na spoločnom dlhu kvantifikovali v rozsahu 50% tak, ako žiada žalobkyňa, pretože doteraz nie je rozhodnuté o vyporiadaní BSM sporových strán v širšom zmysle, a nie sú naplnené skutočnosti zakladajúce aplikáciu zákonnej domnienky, podľa ktorej sú podiely oboch bývalých manželov rovnaké.

7. Z vykonaného dokazovania súd konštatuje, že medzi stranami nie je sporné, že počas manželstva uzatvorili so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155 zmluvu o poskytnutí flexihypotéky zo dňa 21. 5. 2012, kde vystupujú ako spoludlžníci, ktorých podiely na záväzku z úveru nie sú určené (solidárni dlžníci). Medzi stranami tiež nebolo sporné, že manželstvo strán konania bolo dňa 21. 12. 2016 právoplatne rozvedené, čím zaniklo ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Nie je sporné, že po rozvode manželstva žalobkyňa sama platila splátky spoločného úveru, a to aj za obdobie od februára do decembra 2020. Nie je tiež sporné, že polovica splátok úveru za obdobie od februára do decembra 2020 predstavuje sumu 767,03 Eur - čo je istina, ktorú si žalobkyňa v tomto konaní uplatnila a v ktorej časti zobrala žalobu späť, z dôvodu, že žalovaný jej ju počas konania zaplatil. Medzi stranami tiež nebolo sporné, že polovicu splátok spoločného úveru, ktorý žalobkyňa po rozvode manželstva splácala sama, si uplatnila v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 5C/74/2019 a v prebiehajúcom konaní.

8. Čo sa týka tvrdenia žalovaného o prekážke litispendencie, ktorá spočíva v tom, že (skôr) začaté konanie o vyporiadanie BSM bráni pokračovaniu v prebiehajúcom konaní, súd ho neakceptuje. Z rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 11C/10/2018-501 zo dňa 14. 5. 2021 súd zistil, že predmetom tohto konania je vyporiadanie BSM sporových strán po tom, čo ich manželstvo bolo rozvedené, avšak v bode 44. odôvodnenia tohto rozsudku je uvedené: „ Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa po rozvode manželstva a zániku BSM uhrádzala jednotlivé splátky úveru zo svojho účtu. Žalovaný jej prispieval na úhradu polovice splátok nepravidelne, pričom ku dňu rozhodovania súdu mal súd z priložených výpisov z účtu preukázané, že žalovaný zaplatil žalobkyňu na predmetné splátky v roku 2017 sumu 409,50 Eur, v roku 2018 sumu 880,61 Eur, v roku 2019 sumu 348,65 Eur, v roku 2020 sumu 836,76 Eur a v roku 2021 sumu 209,19 Eur. Okrem toho bol žalovaný rozsudkom tunajšieho súdu 5C/74/2019-151 zo dňa 16. 3. 2021 zaviazaný na úhradu istiny 828,41 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 828,41 Eur od 22. 10. 2019 do zaplatenia. Žalobkyňa si v predmetom konaní uplatnila náhradu polovice splátok úveru uhradených od 20. 1. 2017 do 18. 10. 2019, titulom regresného nároku v zmysle § 511 ods. 2 a 3 OZ. Uvedené rozhodnutie do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci nenadobudlo právoplatnosť. Je však zrejmé, a to aj s poukazom na tvrdenie žalobkyne, ktorá netrvala na tom, aby jej bola uhradená polovica splátok pripadajúca na žalovaného, že žalovaný uhradil, resp. v zmysle rozsudku 5C/74/2019 uhradí všetky na neho pripadajúce splátky úveru od zániku BSM až do rozhodnutia o jeho vyporiadaní. Súd preto vychádzal z toho, že vzťahy medzi stranami sporu súvisiace s platením úveru po zániku BSM sú medzi stranami vypořiadané.

9. Z uvedeného rozsudku je teda zrejmé, že predmetom konania o vyporiadanie BSM nie je vyporiadanie aj splátok úveru, ktorých náhradu žalobkyňa uplatnila v tomto konaní ako regresný nárok voči žalovanému. Z vyššie uvedeného rozsudku vyplýva, že súd, rozhodujúci o vyporiadaní BSM sa splátkami úveru, ktoré sú predmetom žaloby v konaní sp. zn. 7C/74/2020 vôbec nezaoberal, ponechal ich na samostatné konania, ktoré iniciovala žalobkyňa, teda okrem konania sp. zn. 7C/74/2020 ešte na konanie Okresného súdu Námestovo sp .zn. 5C/74/2019 . Pokiaľ teda splátky spoločného úveru, ktoré sú predmetom konaní Okresného súdu Námestovo sp .zn. 5C/74/2019 a sp. zn. 7C/74/2020, nie sú predmetom vypořiadania BSM v konaní sp. zn. 11C/10/2018, nevzťahuje sa na ne ani záver súdu o

disparite podielov na BSM v pomere 60% žalobkyňa a 40% žalovaný - zrejme k tomuto záveru súdu v rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 11C/10/2018-501 zo dňa 14. 5. 2021 smerovali tvrdenia žalovaného, že v konaní o vyporiadanie BSM je predmetom konania aj ustálenie, v akom pomere sa každý z bývalých manželov podieľa na spoločnom záväzku z úveru. Súd však zdôrazňuje, že pokiaľ aj súd v konaní o vyporiadani BSM dospel k disparite podielov na BSM, vrátane spoločného záväzku z úverovej zmluvy, netýka sa to už zaplatených splátok úveru, ktoré si žalobkyňa uplatnila v konaniach sp .zn. 5C/74/2019 a sp. zn. 7C/74/2020, pretože tými sa súd v konaní o vyporiadanie BSM nezaoberal. Prekážka litispendencie teda v danom prípade nejestvuje - zvlášť ešte berúc do úvahy skutočnosť, že predmetom konania fakticky zostalo len príslušenstvo pohľadávky, po tom, čo žalovaný na základe vlastného rozhodnutia žalobkyni počas tohto konania uplatnenú istinu zaplatil, po čom žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti o zaplatenie istiny a súd v tejto časti konanie zaplatil. Uvedené je zároveň dôvodom, prečo súd nevyhovel návrhu žalovaného na prerušenie konania - vzhľadom na to, že predmetom konania o vyporiadanie BSM nie je určenie podielov na zaplatených splátkach spoločného úveru, tak v konaní o vyporiadanie BSM sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tejto veci. Zvlášť to platí za situácie, že konanie o zaplatenie istiny súd zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby, keďže žalovaný istinu žalobkyni počas konania zaplatil. Na tom nič nemení tvrdenie žalovaného, že žalobkyni istinu zaplatil nie preto, že by to považoval za svoju povinnosť, ale preto, že chcel žalobkyni pomôcť so splácaním úveru. Súd toto jeho tvrdenie považuje za účelové, pretože súd nevidí žiadny rozumný dôvod na to, aby žalovaný zaplatil dlh bez toho, aby sa necítil byť zaviazaný na jeho zaplatenie a už vôbec neakceptuje jeho tvrdenie, že chcel len žalobkyni pomôcť so splácaním úveru - toto tvrdenie vyznieva, akoby zaplatenie istiny bolo z jeho strany prejavom jeho veľkorysosti voči žalobkyni, no v skutočnosti však o žiadnu veľkorysosť zo strany žalovaného nešlo, pretože žalobkyni splatil len splátky spoločného úveru, na ktorého zaplatenie bol zaviazaný spoločne s ňou, t.j. platil svoj vlastný záväzok.

10. Z vykonaného dokazovania potom súd konštatuje, že žalovaný žalobkyni počas konania splatil istinu 767,03 Eur, ktorá predstavuje polovicu splátok spoločného úveru, ktoré žalobkyňa zaplatila v období február - december 2020 za žalovaného ako spoločne zviazaného z úveru. Keďže právnym predpisom, rozhodnutím súdu nebolo ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, platí, že podiel žalobkyne a žalovaného na týchto splátkach je rovnaký, t.j. každý z nich po 50%. Vzhľadom na to, že žalobkyni vznikol voči žalovanému regresný nárok, pretože splatila splátky spoločného úveru vo vyššom rozsahu, než pripadá na jej podiel, bola oprávnená od žalovaného požadovať, aby jej nahradil peňažné prostriedky, ktoré zaplatila v rozsahu jeho podielu. Žalobkyni súd priznal úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 767,03 Eur, avšak nie odo dňa 19. 12. 2020, ako navrhla v žalobe, ale od dátumu 15. 6. 2021, čo je deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému. Žalobkyňa totiž súdu predložila výzvu, doručení žalovanému, kde ho vyzýva na zaplatenie alikvotnej časti splátok spoločného úveru, no z doručenky, ktorú predložila, nie je zistiteľný žiadny dátum doručenia výzvy. Súd preto dospel k záveru, že omeškanie žalovaného nastalo až deň po tom, čo mu bola doručená žaloba, pretože žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaného vyzvala na splnenie jeho záväzku skôr. Súd žalobkyni priznal úrok z omeškania vo výške 5% ročne, nie 9% ročne, ako žiadala. Žalobkyňa argumentovala, že úverová zmluva je obchodnoprávny vzťah, kde platia ustanovenia obchodnoprávných predpisov aj ohľadne úrokov z omeškania a ich výšky. Súd tento argument neakceptuje. Hoci možno súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že úverová zmluva je obchodnoprávny zmluvný vzťah, tak treba zobrať do úvahy, že to platí ohľadne vzťahu medzi bankou - veriteľom a žalobkyňou a žalovaným ako dlžníkmi. Žalobkyňa si však neuplatnila v danom konaní právo na priamo základe úverovej zmluvy, ale na základe regresného nároku na vrátenie plnenia, ktoré zaplatila veriteľovi spoločného záväzku nad rozsah svojho podielu na záväzku. Vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je teda vzťahom občiansko právnym a vzťahujú sa naň ustanovenia občiansko právnych predpisov, vrátane tých o úroku z omeškania. Z rovnakého dôvodu, t.j. že sa nejedná o obchodnoprávny vzťah, súd zamietol žalobu aj v časti o zaplatenie nákladov, spojených s uplatnením pohľadávky 40 Eur.

11. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že ju priznal žalobkyni, ktorá mala v konaní čiastočný úspech. Žalobkyňa žiadala priznať 767,03 Eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 19. 12. 2020 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku úrok z omeškania činí 60,52 Eur) a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40 Eur, spolu 867,55 Eur. Za úspech žalobkyne treba považovať istinu 767,03 Eur, ktorú žalovaný zaplatil žalobkyni počas konania, preto podľa § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku žalovaný procesne zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, a je povinný ich nahradiť. Okrem toho súd žalobkyni priznal 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 767,03 Eur od 15. 6. 2021 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku úrok z omeškania činí 14,92 Eur). Žalobkyňa teda žalobou žiadala priznať celkovo 867,55 Eur, žalovaný počas konania zaplatil 767,03 Eur + jej súd priznal

14,92 Eur, t.j. spolu 781,95 Eur. Úspech žalobkyne teda predstavuje 90%, úspech žalovaného je 10%, čistý úspech žalobkyne je 80%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.